ГОЛОДОМОР 1932-1933 ГОДОВ

День памяти жертв голодомора и политических репрессий отмечают в Украине каждый год в четвертую субботу ноября. 14 мая 2003 г. Верховная Рада Украины признала Голодомор 1932-33 гг. актом геноцида против украинского народа, специально организованным сталинским режимом

ФАКТЫ О ГОЛОДОМОРЕ

- *Голодомор в Украине* ***продолжался 17 месяцев*** *(с апреля 1932 по ноябрь 1933 г.). По разным данным,* ***погибли от 4 до 7 млн. чел.***
- *Весной 1933 г. от голода* ***умирали 17 человек ежеминутно, 1000 – ежечасно и почти 25 тыс. ежедневно***
- ***Голод 1932-33 гг. был искусственным,*** *поскольку в этот год в Украине был плохой урожай, а власти СССР резко увеличили планы заготовки хлеба. За невыполнение плана изымали продукты*
- *Иосиф Сталин считал, что "...национальная проблема в Украине, в самой своей сути, это крестьянская проблема". (Газета "Пролетарская правда" от 22 января 1930 г.)*

УМЕНЬШЕНИЕ КОЛИЧЕСТВА НАСЕЛЕНИЯ УКРАИНЫ В 1933 Г. СРАВНИТЕЛЬНО С 1930 Г. *(данные независимых исследований)*

- ***Средняя продолжительность жизни в 1933 г.*** *составляла 7,3 г. в мужчин и 10,9 у женщин*

ДИНАМИКА СМЕРТНОСТИ В УССР *(между переписями 1926 и 1937 гг.)*

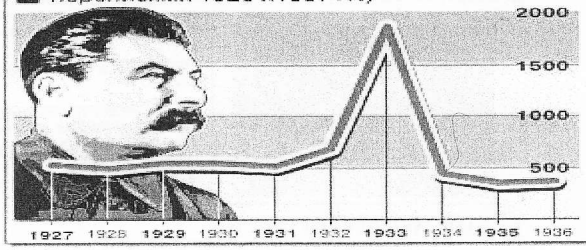

- *23 января 1933 г. Директивой ЦК ВКП(б) и СНК СССР украинским* ***крестьянам было запрещено покидать место проживания***
- *В 1988 году Конгресс США официально* ***признал Голодомор 1932-1933 гг. актом геноцида против украинского народа***
- *В ноябре 1989 г. в выводах Международной комиссии по расследованию голода 1932-33 гг. в Украине* ***Голодомор квалифицирован как геноцид против украинского народа***
- *7 ноября 2003 г. было принято* ***Совместное заявление делегаций стран-членов ООН*** *к 70-й годовщине Голодомора 1932-1933 гг. в Украине. В ней впервые в истории Организации Голодомор признан трагедией, вызванной действиями тоталитарного режима советской власти*
- *До 2007 г. Украина намерена подготовить документ о признании Голодомора 1932-1933 гг. актом геноцида против украинского народа для утверждения ООН*

Источники: МИД Украины, golodomor.org.ua, Институт истории Украины НАНУ, Media International Group

© www.gurmk.org

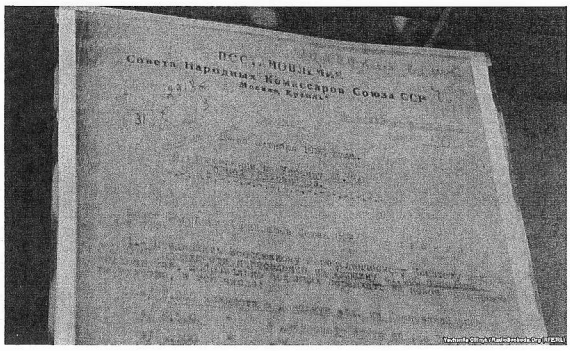

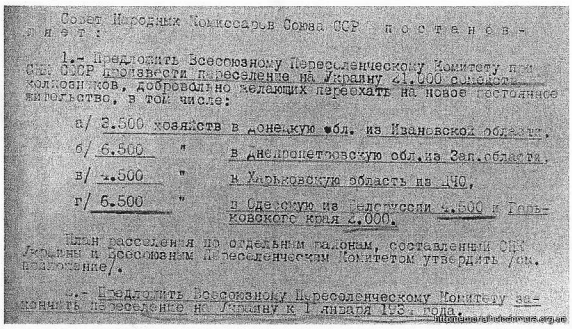

Совет Народных Комиссаров Союза ССР постановляет:

1.- Предложить Всесоюзному Переселенческому Комитету при СНК СССР произвести переселение на Украину 21.000 семейств колхозников, добровольно желающих переехать на новое постоянное жительство, в том числе:

а/ 3.500 хозяйств в Донецкую обл. из Ивановской области,

б/ 6.500 " в Днепропетровскую обл. из Зап. области,

в/ 4.500 " в Харьковскую область из ЦЧО,

г/ 6.500 " в Одесскую из Белоруссии 4.500 и Харьковского края 2.000.

План расселения по отдельным районам, составленный СНК Украины и Всесоюзным Переселенческим Комитетом утвердить /см. положение/.

2.- Предложить Всесоюзному Переселенческому Комитету закончить переселение на Украину к 1 января 1933 года.

Отляво можете да видите едно от постановленията на съветските власти. отнасящо се до заселването на територията на Украйна с преселенци от Русия. Това стева след съзнателното и систематично унищожаване на местното украинско население чрез глад репресии и убийства

На следващата страница можете да видите картата на движението на 329тте ешалона, натъпкани с руски преселници имащи за цел да заличат местното украинско население след геноцида организиран от Сталин и шайката престъпни чекисти.

Те са довели до всеобщ глад в СССР през 1932-1933 г. Трябва да се има предвид, че в1933 гладът е бил причинена от конфискация на хранителните запаси на украинските селяни.

Събитията от първата половина на 1933 г. в Съветския съюз са били ползвани от Западната преса в публикации, изявления и действия, които в Съветския съюз не са се коментирали и са били забранявани. Дълго време темата остава табу и повдигането на въпроса за умишлената организация на глада е невъзможно. Всяко такова изявление се е считало анти-съветска пропаганда. Най-активно темата за Гладомора се обсъжда и се информира за него в края на 1970-началото на 1980 г. Страните, които най-активно информират обществото по тази тема, са преди всичко САЩ и Канада. Там след Втората световна война се установяват значителна част от украинските имигранти.

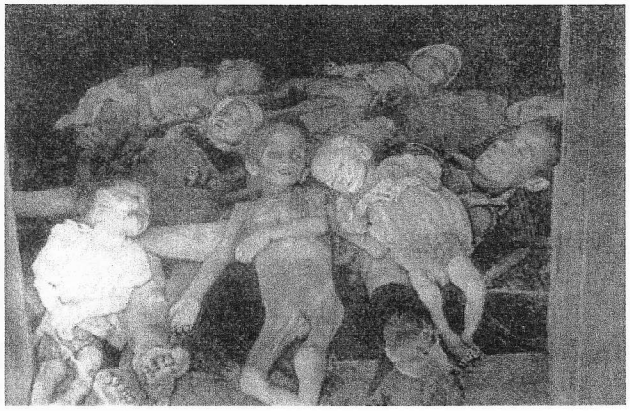

8. "черна дъска"
Symbolic "черна дъска" с имената на села - част от мемориала на жертвите на глада в Киев В 1920-30-те години вестници редовно публикуват списъци на райони, села и колективните стопанства, предприятия или физически лица не извършват плана за приготвяне на храна.
За длъжниците, които се намират на "черната дъска" (за разлика от "червените дъски" - списъци на радост), използва различни наказания и санкции, включително преки репресии срещу цели трудови колективи.
По време на глад хит село на "черен списък" означава присъда на неговите жители.
Правото да се направи села и групи в този списък са регионалния представител на Комунистическата партия на Украйна на регионално и селските клетките. С други думи, това е официална инициатива отдолу.

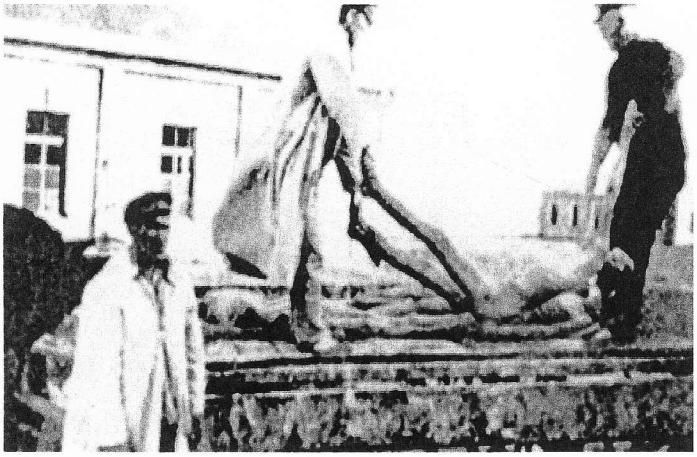

От средата на 1990-те години на XX век думата "Гладомор" в смисъл на „геноцид чрез глад в Украйна през 1932-1933г.“ постепенно влиза в международните актове. Посочен е основно в научните изследвания по темата за умишлено "спокойно глад" на украинците в Украйна си.

Както историците така и политици, в момента не се постигнали консенсус по отношение на причините, довели до Гладомора. В други страни, с различна степен на успех, поставени до оценка на компанията с оглед на това, че гладът в украинската ССР, през първата половина на 1933, е причинена от съзнателни и целенасочени действия на съветското ръководство за потискане на етническите украинци, за които има достатъчно доказателства, включително се и обсъждат в рамките на наказателното право и е било потвърдено от присъда на съда.

Според Станислав Kulchitsky, реалната тиража е само 2500 копия, и той е станал рядкост библиотека.
През 2006 г., по времето на президента Юшченко, Security Service Украйна се декласифицира повече от 5000 страници на държавните архиви на Гладомора.

Независимо от факта, че от 1,1 милиона тона хранам фураж и помощ за семена добита в Украйна, предвидени в първата половина на 1933 г. селското стопанство на СССР, 576,400 тона са били иззети от Украинската република в резултат от което през 1933г. тя става лидер по висока смъртност в абсолютно изражение.

Най-голям брой документи, публикувани с подкрепата както на украинската диаспора, както и директно в Украйна, са фокусирани върху теорията на намерението на ръководството на СССР да провокира глада на УССР с цел премахване на националния произход на украинската нация - т.нар спокойно глада.
На заседанието на Политбюро на Комунистическата партия 6 юли 1932 г. в присъствието на Молотов и Каганович, всички членове на Политбюро, включително Сталин, призоват за план, който изисква мобилизирането на части, за да се справи със загуба на хляб и за за укрепване на ТКЗС.

4. Первое упоминаване в преса
Изчезнал глад село в Харков, 1933
Първият от глад в СССР каза британски журналист Малкълм Магъридж през декември 1933 г., казва изследователят Станислав Кусливски. Трите статии във вестник Manchester Guardian журналист описани мрачните си впечатления от пътувания до Украйна разказаха за глад сред селяните.
Магъридж показа големи загуби на селяни, но не даде конкретни цифри.
След първата статия на своите съветски власти забранено чуждестранни журналисти отиват на глада-засегнати области на страната. През март, сензационни открития Магъридж кореспондент се опита да опровергае Ню Йорк Таймс, Уолтър Дюранти, Москва. Неговата статия, озаглавена "Руски гладен, но не от глад."
Когато проблемът започна да пиша за други американски вестници, Durant потвърди за масова смърт от глад.

След обявяването на началото на зимата 1929-1930 пълна колективизация беше огромно клане. През зимата и пролетта на 1930-1931 животни умряха масово в колективния стада поради лошо управление във връзка с колективна собственост.
През зимата и пролетта на 1931-1932 животни умира от липса на храна и всички от една и съща лошо управление по отношение на колективна собственост. Подобни отделни факти са регистрирани през зимата на 1932-1933 г.
Сред историци, журналисти и политици, са на мнение, че намерението на глад в СССР, като доказателство за своята теория на фактите, предвижда поредица от закони и подзаконови актове, издадени в 1932-1933.

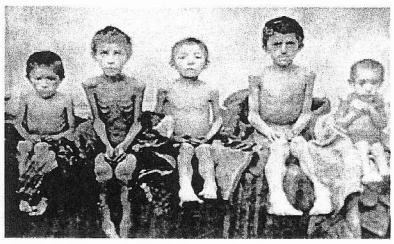

2. Количество жертви

Този брой се определя чрез сравняване на смъртността в районите за глад, покрити с процент обичайната смъртност.

При липса на надеждни данни за населението от този период, броят на загубите сред украинците оценява много по-различно: 3500000-7500000, дори 10 милиона.Въпреки това, повечето експерти са съгласни, че преките жертвите е около 3,5 милиона.Решението на Апелативния съд на Киев по отношение на извършителите на Гладомора определен брой 3,9 млн.

Въпреки това, бившият президент Виктор Юшченко, активен поддръжник на Гладомора в света, в статията си в The Wall Street Journal писа, че гладът убити между седем и 10 милиона украинци.

Сред учените също няма консенсус относно общия брой на смъртните случаи от глад в СССР през 1932-33. Някои чуждестранни историци твърдят, че до 8-милиона мъртви, като твърди, че повече от половината от тях са украинци.

В Украйна, в единен регистър на жертвите на Гладомора

Нисък дял на умрелите руските евреи и общият им брой, тъй като те са живели предимно в градовете, където системата с карта се функциониращи на предлагането на храни, "- пише историкът Станислав Кусливски

Резолюция на Централния изпълнителен комитет и СНК 57/1917 от 27 декември, 1932 "От създаването на единна паспортна система на СССР и задължителната регистрация на паспорти" - в произведенията на автори, които се отнасят до него, не по-нататък неговото съдържание и броя на документите, издадени в неговото изпълнение : Указ номер 43 от 14-ти Януари 1933,

с което се одобрява "Инструкцията за издаване на паспорти" "От издаването на паспорти на граждани на Съюза на съветските социалистически република в рамките на СССР." Според "Правилника", първоначално е наредено да се извърши сертификация, със задължителна регистрация в Москва, Ленинград (включително от сто километра ивица около тях), Харков (включително ивица) през периода януари - юни 1933. Територия на по-горе три градовете с съхранението и на ивица с ограничителен режим. Решението от април включва в режима да се присъедини и град Киев.

22 ноември 2013 Според повечето историци, причината за Украйна и други части на Съветския глад през 1932-33 става потискаща и принудени земеделските производители да политика поръчки зърно, преследвана от комунистическите власти.

Повече от 20 държави са признали глад в Украйна през 1932-33 като геноцид на украинския народ. Въпреки това, този въпрос е все още въпрос на ожесточени дебати сред историци и политици.През 2006 г. на Висшия съвет официално призната Гладомора от 1932-33 като геноцид на украинския народ. По закон, с отказа на Гладомора се счита незаконно, но наказанието за такива действия не е уточнено. В същото време, "бащата на Конвенцията за геноцида," Д-р Рафаел Лемкин, който всъщност въвежда термина през 1953 г., заяви, че "унищожаването на украинската нация" - е "класически пример за геноцид."

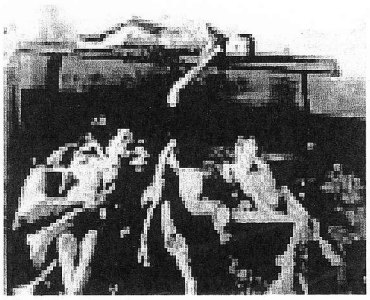

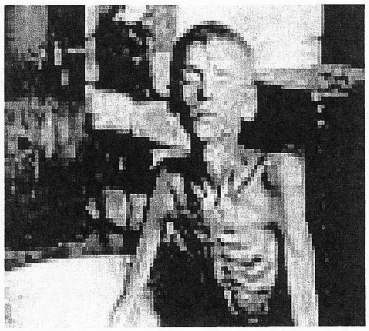

Изкуственият глад е предизвикан от сталинския режим в Украйна през 1932-1933 г, в резултат на което измират над 10 милиона селяни. Сред тях са и около 100 хиляди души от българската диаспора. Потресаващи фотоси показват трупове на хора, измрели от глад по улиците на украинските села и градове.

Всяка последна събота от ноември украинците отбелязват Деня на паметта на жертвите на Гладомора.

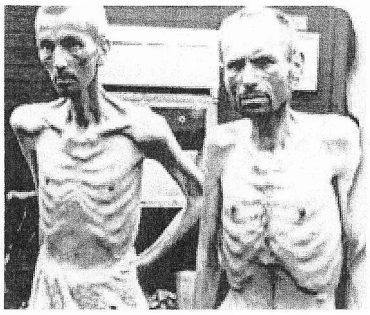

В светлината на тези материали не остава никакво съмнение, че акцията е била планирана с политическа стратегия и обезпечена с всички административни и репресивни ресурси на режима.

А паметта на милионите жертви и техните неописуеми страдания завинаги хвърлят позор върху имената на всички т.нар. интелектуални авторитети, които са лъгали света, гаврили са се с истината за геноцида над украинския народ или тактично са я премълчавали, подписвайки преди това договори "за творчески хонорари" с издателства – паравани на ОГПУ/НКВД. Най-известните сред тях са Анри Барбюс, Бърнард Шоу, Едуард Ерио, Сидни и Беатрис Уеб, Лион Фойхтвангер, Стефан Цвайг, Уолтър Дюранти… По-скромно се изявяват и българските хвалители на Сталиновия колхозен рай – сити туристи в СССР. Заедно с щатния съветски агент и терорист – "писателя" Белев, тук опозорява името си и проф. Асен Златаров…

Изследователи твърдят, че по това време са някои жители са се изхранвали, като са яли от човешки трупове.

Гладоморът в Украйна преминава при пълно медийно затъмнение, а чуждите дипломатически служби нехаят. Служители на италианското консулство в Харков изпращат на Мусолини снимки, на които се вижда как минувачи прескачат трупове по улиците. Дучето е потресен, но решава да не използва информацията за политически и дипломатически цели, тъй като по това време е съюзник на Сталин.

Няколко десетки хиляди българи също стават жертви на изкуствения украински глад, наложен от сталинското управление. На територията на Украйна има две големи български диаспори – Бесарабия и Таврия. Гладоморът взема живота на близо 100 хиляди българи от тези две области, като българската диаспора по това време е наброявала около 250 хиляди души.

Българите дават жертви през "Големия терор" и в следвоенните репресии. Изтребвани са като "кулаци", "врагове на народа","антисъветски елементи", "средноимотни", "националисти". Има и репресирани комунисти. Сред тях е самият пръв министър-председател на Съветска Украйна Кръстьо Раковски. Куршумите на наказателния взвод на НКВД през юни 1941 г. слагат епилога на неговата политическа биография с безпощадната поука – какво може да стане от един интелектуалец, полиглот и европеец, когато отдаде ума и душата си в служба на злото.

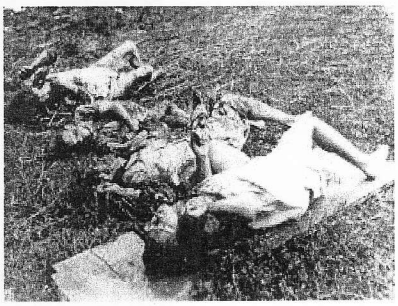

За да опитаме да отговорим на тези въпроси, трябва да се върнем назад във времето. Преди 1917 година, украинската общественост се явява в не много оптимистична светлина.

Предимно русофицирани места (градове), индустрията – с изключение на храната – в ръцете на всеки друг, само не и на украинците, тотална забрана за издаване на украински книги и особено преводни. Книгите и преводите на украински език се доставят контрабандно от Галичина, образованието – изцяло русофицирано. Украинците в рамките на Руската империя на практика не съществуват като отделна нация. В Киев само 8 семейства са общували на украински език. Когато през 1914 година делегация от украински културни дейци се появява пред министъра на образованието Сазонов с молбата поне малко да облекчи ситуацията на украинското образование, обещавайки в замяна лоялността на украинското общество, получава в отговор: „Какво искате, господа – войната е най-доброто извинение да приключим с вашето украинство!"

“ Гладоморът в Украйна през 1932-1933 г. чужд ли ни е?

Парламентите на близо 30 страни в Европа, Америка и Австралия, както и специална Резолюция на Европейския парламент от октомври 2008 г. го определят с точното му име – геноцид и престъпление срещу човечеството. Без давност.

Разбира се, България не е сред държавите, които досега са признали украинския геноцид с подобаващ парламентарен акт, въпреки че повечето от тях са наши съюзници в НАТО и ЕС. Не знаем колко дълго в душата на бившия български премиер драматично са се борили идентичностите му на полуукраинец, полубългарин, евросоциалист и Homo Sovieticus, но е факт, че в почетената от много видни световни политици 75-а годишнина от трагедията на Украйна официалните реакции от София бяха “изконно български”, т.е.байганьовската тактика “ще се поумълчаваме, знайш, не му е сега времето…”.

След идването на власт на болшевиките веднага започва агресията в Украйна. Украинската армия – новосформирана, въоръжена с „каквото Бог изпрати“, не винаги облечена и обута, държи защитата три години – от края на 1917 до 1920 година.

На нейна сметка са: присъединяването на Крим през април 1918 за няколко дни (болшевиките изразходват за тази операция три месеца, а немците като цяло решават, че пробивът през Сиваш е нереалистична идея), разгром на десеткратно превишаващите ги болшивишки сили при Мотовилівка през есента на 1918 година, успешни боеве с превъзхождащите сили на болшевиките през зимата на 1918 и 1919 години, шестмесечното нападение на област, окупирана от чужди войски – Зимен поход през 1920 година, и най-накрая – действителното спасението на Варшава от настъплението на болшевиките през лятото на 1920 година.

На 28 април 2010 г. Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа одобри резолюция „За почитането на паметта на жертвите на Големия Глад (Гладомора) в бившия СССР", с която призна Гладомора за престъпление срещу човечеството, призова държавите да отворят архивите си, а историците – да направят независими изследвания по проблема, за да възстановят пълната, обективна и неполитизирана истина за тази трагедия. Отбелязвайки днес 77-та годишнина от тази украинска трагедия, ние също така отдаваме дан и на паметта на милионите руснаци, казахстанци и представители на други националности, загинали от глад в Поволжието, в Северен Кавказ, в Казахстан и в други региони на бившия Съветски Съюз в следствие на принудителната колективизация, която остави дълбоки незарастващи рани в съзнанието на поколенията. Убедени сме, че изобличаването на подобни престъпления срещу човечеството, съхраняването на историческата памет за жертвите на големите гладове, признаването и почитането на техните страдания, ще съдействат за избягването на подобни катастрофи в името на бъдещите поколения".

Украинизацията е в ход и на нейните плодове се радват привидно верни „болшевик – ленинци", сред които са достатъчно тези, които с оръжие в ръка са се борили против украинската национална държава. И ето – през 1926 година най-ярката фигура сред бъдещото „разстреляно възраждане" – Микола Хвильовий – провъзгласява „Далеч от Москва". А през 1928 година количеството произведена селскостопанска продукция превишава добива от 1913 година.

И от този момент Гладоморът става неизбежен. Основната слабост на Украинската държава от 1917 до 1921 година е отсъствието на държавни институции и острата нужда от кадри, които да ги създадат. На практики тези, които въпреки неблагоприятните условия все пак успяват да създадат структури, трябва да се противопоставят на социалистическите фантазии на управлението за „революционна демокрация".

Сред най-трагичните страници в историята на украинския народ особено място заема Гладоморът от 1932 – 1933 г. Вследствие на предумишлените действия на комунистическата власт в продължение на няколко години Украйна губи около 10 милиона живота. С оглед на мащабите, жестокостта и цинизма на извършването на Гладомора, историята на съвременна Европа няма аналог на подобно престъпление.
В мирно време и поради неблагоприятни природно-климатични условия от глад умират милиони хора. Тоталното изтребване на милиони украински земеделци чрез изкуствен глад се превръща в съзнателна терористична акция на политическата сталинска система. Унищожени са социалните основи на украинската нация, нейните вековни традиции, подринати са духовната култура и уникалната етническа самобитност. Трагедията на големия глад от 1932-1933 г. в Украйна е не само премълчавана в продължение на много десетилетия, но и се отрича официално от управляващата върхушка на СССР. Причините за нея, характерът и, механизмът на организирането и и мащабите са прикривани старателно не само от международната общност, но и от няколко поколения наши съотечественици.

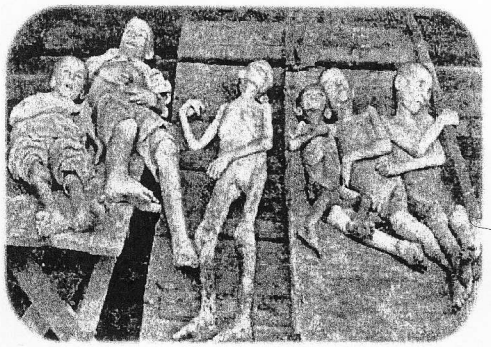

Започва да се реализира най-голямата опасност за всяка тоталитарна система. А именно – наличието на алтернативни структури с достатъчно ресурси. Предишния път, когато Украйна е била лишена от структури и е нямала възможности за натрупване на ресурси, пълното й поваляне отнема повече от три години. Затова е трябвало да бъдат изпращани специални звена на ЧК, Червената армия, да се създават провокации и да се използват всички възможни средства за масово унищожение.

Какво е очаквало съветската тоталитарна система в случай на сблъсък с Украйна, която има и структура, и е с достатъчно високо качество на човешките ресурси?